

[Ebba Strange]

flere af de unge mennesker ikke kan gå op til eksamen til sommer.

Endelig skal jeg slutte med at sige, at også voksenuddannelserne ligger socialistisk folkeparti meget på sinde, og at vi håber, at der kan komme nogle konstruktive udspil med hensyn til, hvordan vi vil tilbyde især lavtuddannede voksne mennesker, herunder ikke mindst kvinder, nogle uddannelser, som de virkelig synes de har brug for, og at vi kan udnytte arbejdsløshedssituationen til det, hvor folk alligevel har tid til at tage de uddannelser, som de har lyst til og brug for, og som også ville være med til at bygge bro over den kløft, der undertiden er mellem det, børnene lærer, og det, forældrene ved.

Freddy Madsen (DKP):

Den stillede forespørgsel kan ikke siges at udmærke sig ved klarhed; alligevel vil vi hilse dens fremsættelse med tilfredshed, for den aktuelle situation på uddannelsesområdet er fyldt med vanskelige problemer og giver anledning til megen debat, og den har i høj grad påkaldt sig bevågenhed hos dette tings medlemmer.

Det er således en kendsgerning, at folkeskolen under de givne forudsætninger er ude af stand til at løse sine opgaver på en tilfredsstillende måde. Tusinder af unge afskæres fra en faglig uddannelse, bl. a. fordi man har fjernet lønnen i basisåret på EFG. Adgangsbegrænsningen driver videbegærlige unge ud i ørkesløs lediggang, og hvor adgangsbegrænsningen ikke strækker til, skal den kummerlige uddannelsesstøtte, man har, nok sørge for resten. Naturligvis er der nogle unge fra de socialt velbjærgede lag, der klarer sig igennem, men resultatet er, at uddannelsessystemet bliver stadig mere skævt.

Andre ting kunne nævnes, f. eks. problemerne i gymnasieskolen. Alt i alt burde det give anledning til, at en socialdemokratisk undervisningsminister stod frem og sagde: ja, så sandelig, der er nok at tage fat på, lad os nu komme i gang med problemerne! Men hvad ser man så?

Undervisningsministeren, der så sandelig aldrig har været præget af den store dristighed, har nu ladet sig totalt indhylle i SV-politikens mørke. Vi er ikke forventende med undervisningsministerens svar, men det, hun

har leveret her i dag, er i betragtning af problemernes omfang dog det foreløbige lavmål.

Hvad vil hun gøre i denne alvorlige situation? Ja, nævnt i flæng: samarbejdspartnerne i folkeskoleforliget vil lade latin afløse af historie og idræt; alle, der ønsker det, kan få plads i børnehaveklasse; Færøerne skal have reguleret deres skoleforhold; håndarbejde skal fremmes o. lign. Det er hovedindholdet i de realiteter, ministeren har at byde på. Noget af det kan være udmærket, men det rækker som den berømte skrædder i helvede.

Lad mig tage nogle af de brændende problemer frem; først folkeskolen. Alle erkender, at der er alvorlige problemer, og jeg skal såmænd også misbruge formanden for Danmarks Lærerforening, Jørgen Jensen, og citere ham for følgende bemærkninger i hans beretning på den nylig afholdte kongres:

»Vi får i stigende grad henvendelser fra både yngre og ældre lærere, der er ved at køre trætte eller er kørt trætte i den umulige kamp for at opnå det, som omgivelserne utålmodigt minder dem om at de skal få ud af deres arbejde.«

Vi kommunister forstår så udmærket, at lærerne kører trætte, for det er en umulig opgave, de er sat på. Det har vi påvist igen og igen, ikke mindst i debatten om folkeskoleloven, hvor det til overmål er bevist, at vi havde ret i vor afvisning. Det gælder indholdet, der er et af de værste kompromiser, der er indgået i dette ting, og hvor mere eller mindre idealistiske drømme er blandet med almindeligt bagstræv. Det er bare et enkelt eksempel.

Det kommunistiske parti har taget afstand fra folkeskoleloven, fordi den ville videreføre opdelingen af eleverne efter social herkomst, ganske vist skjult, men desto mere effektivt.

Jeg kan ikke undlade at bemærke, at selv om SF dengang påstod, at folkeskoleloven ville betyde store fremskridt, er virkeligheden efterhånden ved at presse luften ud af de illusioner, som hr. Maigaard gjorde sig på SFs vegne. Niveaudelingen gennemføres for fuld udblæsning i de kompetencegivende fag. Elevernes frafald i andre fag eller fuldstændige afholden sig fra at foretage tilvalg giver som resultat, at den elev, der har mulighed for at udnytte alle 34 ugentlige timer i 8. og 9. klasse, alene inden for disse to skoleår vil have opnået en undervisning svarende til ét skoleår mere i forhold til den elev, der nøjes